

Referat
Repræsentantskabsmøde Dansk Skytteunion
den 15. august 2020

Mødet blev indledt med uddeling af hædersbevisninger. Følgende modtog hæderstegn:

Ungdomspokalen

Rikke Norup Bertelsen

Juniorpokalen

Stephanie Grundsøe

Veteranpokalen

Jørn Olsen

Kvindepokalen af 1988

Stine Nielsen

Poul Glesners Fortjenstpokal

Poul Lehmann Jakobsen

Erik Sætter-Lassens Lederpokal

Poul Erik Hansen

Erik Sætter-Lassens Vandrekæde

Sissal Skaale

Efter uddelingen bød Formand John Hansen velkommen til mødet, der pga. Coronasituationen var blevet udskudt fra marts til august. Der havde været mange henvendelser angående den ændrede mødedato, fortalte John Hansen, mange havde ikke kunnet deltage, men datoen havde været den eneste mulige, når der også skulle tages hensyn til, hvad der ellers er i gang, både internt og hos eksterne samarbejdspartnere. Han udtrykte bestyrelsens håb om, at repræsentanterne ville være klar over, hvad der kræves for at mødet er beslutningsdygtigt, idet Dansk Skytteunion i modsat fald måtte imødesee i hvert fald et par måneders nedlukning, fordi man så er ude af de strategiaftaler der pt. arbejdes med, da man i så fald så er bundet på hænder og fødder og ikke kan beslutte, sagde han.

Herpå mindedes forsamlingen årets afdøde medlemmer ved at holde et minuts stilhed.

Ad 1. Valg af dirigent

Unionsstyrelsen foreslog advokat Jeppe Jepsen. Der var ikke andre forslag, og han blev valgt.

Jeppe Jepsen indledte med nogle praktiske informationer, og takkede for valget. Han konstaterede derpå, mht. mødets lovlige indvarsling, at mødet *ikke* var lovligt indvarslet, hvilket hang sammen med de helt ekstraordinære forhold som Coronasituationen har budt på, og som bl.a. har betydet at mødet er blevet udskudt flere gange. Han nævnte dernæst, at det var tjekket, at alle der skulle modtage mødemateriale havde fået det, hvorfor eventuelle forfald ikke skyldtes manglende

modtagelse af indkaldelse. Han havde på denne baggrund ikke betænkeligheder ved at fortsætte dagsordenen, og forespurgte forsamlingen, hvorvidt nogen havde indsigelser på dette punkt.

Janie Majbred reagerede på spørgsmålet, men det viste sig, at hendes kommentar ikke gik på forholdet om den lovlige indvarsling, og dirigenten fortsatte derfor sine indledende punkter og gik over til at konstatere mødets beslutningsdygtighed, der iht. vedtægternes §7, stk. 9 kræver, at mindst halvdelen af de stemmeberettigede delegerede er til stede. Her kunne han meddele, at der var udleveret 68 stemmesedler, mens grænsen for beslutningsdygtighed er 63, hvorfor han konstaterede mødets beslutningsdygtighed.

Janie Majbred, Københavns Skytteforbund tog derpå ordet. Hun var af flere grunde kommet i tvivl mht. hvor mange stemmer hun faktisk havde. Hun havde i forbindelse med tilmeldingen af delegerede oplevet nogle ting, hun ikke var tilfreds med, bl.a. omkring tidsfrister og flytning af delegerede til andet forbund efter deadline. Hun var ligeledes frustreret over, ikke at være blevet informeret om, at to af hendes delegerede ikke kunne bruges, fordi deres forening havde valgt Dansk Sportsskytteforbund, og udtrykte ønske om afklaring af tilmeldingsproceduren til repræsentantskabsmødet.

Dirigenten ville vide, hvem hun forventede svar fra, og Janie Majbred udtrykte ønske om svar fra dem, der havde foretaget det, hun beskrev i sit indlæg.

Dirigenten forsøgte derpå at sammenfatte og mente at kunne udlede - hvilket han medgav, muligvis ikke var korrekt forstået - at Janie Majbreds eget forbund har regler som afviger fra unionens regelsæt, fra hvilket han derefter citerede fra lovregulativ VII, §6, stk.1, omhandlende tilmeldingsfrister. Her nævnes det, at delegerede og reserver skal være tilmeldt unionens sekretariat senest 14 dage før repræsentantskabsmøder. Adspurgt af dirigenten, om de havde gjort dette, svarede Janie Majbred, at der var blevet tilmeldt nogen, men ikke alle. Til dette svar bemærkede dirigenten, at det kun var tilmeldte, der var tilmeldt senest 14 dage før, der havde betydning, og at de andre ikke var med. Janie Majbred udtrykte undren ved den oplysning og bemærkede at de stod på listen og at hun havde modtaget stemmesedler til dem, hvorfor der måtte være noget, der ikke stemte.

Til den oplysning fastslog dirigenten, at det afgørende for ham var, at der måtte være en liste over dem, der var tilmeldt senest 14 dage før mødet, for det var dem, der stod på denne liste, der var delegeret. Han fortsatte ved at henvise til regulativets stk. 2, hvor det er nævnt, at det af tilmeldingerne skal fremgå, hvem der er stemmeberettiget delegeret, med navn og forening, hvilket også skal stå på listen. Står det på listen er det dem, der er delegeret, og ikke andre, konkluderede han, og det han forholdt sig til, var at der var udleveret 68 stemmer.

Finn Johansen, Københavns Skytteforbund og DSF tog derpå ordet og gjorde opmærksom på, at med det antal fremmødte man har til stemmesedlerne, i forhold til hvor mange man skal være for at være beslutningsdygtige, så har man ikke så mange fremmødte. De udleverede stemmesedler skal matches med en person, det kunne hverken KSF eller DSF for samtliges vedkommende.

Dirigenten brød her afklarende ind og spurgte, om det skulle forstås sådan, at man havde fået flere stemmesedler end der var stemmeberettigede til, hvilket Finn Johansen kunne afvise. Man havde fået de stemmesedler, man var berettiget til, men nogle af de stemmeberettigede var ikke til stede til

at få udleveret deres stemmeseddel, hvorfor de tiloversblevne stemmesedler ville blive afleveret, kunne han bekræfte.

Der udspandt sig herefter en kort dialog mellem dirigenten og Finn Johansen om, hvorvidt man havde modtaget stemmesedler man ikke var berettiget til, eller om forholdet var at man ikke havde fremmødte til at modtage de stemmesedler man var berettiget til, og derfor sad inde med stemmesedler som skulle afleveres. Noget, Finn Johansen mente, også gjorde sig gældende for andre end KSF og DSF. Foreholdt den oplysning fastslog dirigenten at dette måtte afklares, evt. ved hjælp af navneopråb fra listerne.

John Hansen tog herpå ordet for at forespørge, om nogen af formiddagens tilstedeværende var gået hjem, og - i bekræftende fald - hvorfor de pågældendes stemmesedler så ikke var blevet afleveret, hvilket er normal procedure. Til det svarede Finn Johansen, at de havde fået udleveret 10 stemmesedler, mens kun 6 delegerede faktisk er til stede ved repræsentantskabsmødet – et forhold han først var blevet klar over i løbet af den netop afsluttede frokostpause i forbindelse med at han havde tjekket listerne som stemmesedlerne var blevet udleveret efter. Han fortsatte med at bemærke, at det væsentlige måtte være at finde ud af, om man, når de tiloversblevne stemmesedler var afleveret, kunne nå op på 63 stemmeberettigede.

Hertil bemærkede dirigenten, at trak man 4 stemmer fra 68, var der 64 stemmeberettigede. Derpå gjorde Finn Johansen opmærksom på, at Janie Majbred var i samme situation (som han selv), og hun oplyste bekræftende, at hun havde 6 stemmesedler, der ikke var aftager til.

Dirigenten forespurgte derpå, om også andre sad inde med overskydende stemmesedler i forhold til aktuelt fremmødte, og endnu nogle dukkede op. Dirigenten konkluderede dernæst, at han på baggrund af det, han havde hørt, kunne regne sig frem til at der var mindst 13 stemmesedler, som ikke skulle have været delt ud, og spurgte forsamlingen om dette var rigtigt opfattet. Enkelte svarede ja. Han kunne derefter konstatere, at trak man 13 fra 68 var der kun 55 tilbageværende stemmeberettigede, hvilket dermed indebærer at forsamlingen ikke var beslutningsdygtig. Adspurgt, hvorvidt der var nogen i forsamlingen der ikke var enige i det, reagerede ingen.

Han fortsatte derpå med at opridse, hvad man i den situation kunne gøre, og foreslog, at man holdt sig til de punkter på dagsordenen, hvor der ikke skulle træffes beslutninger. Alternativt kunne hele forsamlingen sendes hjem, hvilket han selv fandt, var spild, idet man kunne have en debat om andre væsentlige emner der ikke indebærer beslutninger. Han opremsede derpå de dagsordenpunkter der ikke indebærer beslutninger, herunder først punkt 3, unionsstyrelsens beretning til drøftelse. Her bemærkede han, at der i løbet af denne beretning var lagt et indslag fra Jan Darfelt, DIF, og Erik Mouritsen, en information om fremtidsperspektiver, men ikke beslutningskrævende. Denne information kunne man arbejde videre med. I modsætning hertil var regnskabet (pkt. 5) beslutningskrævende - det er budgetfremlægnings (pkt.6) til gengæld ikke. Forslag kan til gengæld ikke behandles, og alle valgene heller ikke, de må herefter behandles på et ekstraordinært repræsentantskabsmøde senere, konstaterede han.

Formanden udbad sig herefter en pause, og mødet blev kort suspenderet.

Da mødet blev genoptaget, konstaterede dirigenten indledningsvist, at han i pausen havde set tilmeldingslister som var forskellige, og hvis herkomst han ikke kunne afgøre. Han konkluderede på

denne baggrund, at der var stemmesedler uddelt, som der ikke var delegerede til at modtage, hvorfor han måtte erklære repræsentantskabsmødet for ikke beslutningsdygtigt.

Han foreslog herefter, på grund af dets vigtighed, at gennemføre informationen om fremtiden, der oprindeligt var indeholdt som et indslag i formandsberetningen, men mødets øvrige punkter udskudt til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde. Formandsberetningen i sig selv ville ikke blive afgivet mundtligt, det fandt formanden ikke, var på sin plads, og der blev i stedet henvist til skriftligt materiale, hvor man kan læse den.

Jan Darfelt fra DIF fik derpå ordet for at fremlægge resultaterne af foreningsundersøgelsen.

Han indledte fremlæggelsen med at fortælle om den forandring han havde set et specialforbund som Dansk Kano- og Kajakforbund gennemgå, hvor man gik fra, tilbage i 1970'erne at være et forbund med 6-7000 medlemmer, en del konflikter og modsætninger, og til, over en årrække strækkende sig fra midt i 1990'erne, nu at være et forbund med 25.000 medlemmer, gode eliteresultater, god omsætning, og en kultur, hvor man bakker hinanden op og støtter hinanden. Man kan opnå meget, når man står sammen, ser fremad og støtter hinanden i det arbejde det handler om, konkluderede han.

Han gik derpå over til, på overheads at vise resultaterne af arbejdet med at kigge på Dansk Skytte Unions struktur, og resultatet af de spørgeskemaer der har været sendt ud til alle klubberne.

Undersøgelsen har bl.a. handlet om forholdet mellem klubberne og forbundet, ligesom man har set på klubberne i sig selv, for at kunne finde nogle data der kunne ligge til grund for et forslag, alle kunne blive enige om.

51% af klubberne har besvaret spørgeskemaet, hvilket er et godt resultat for den slags undersøgelser, kunne han fortælle, og tilføjede, at når man har så høj svarprocent bliver de svar man får, de samme som de ville være blevet, hvis endnu flere havde responderet.

Han nævnte ligeledes nogle fakta om Dansk Skytte Union, medlemstal (31.549), antal medlemsforeninger (359). Ud fra et skema over køns- og aldersfordeling konstaterede han, at det er en union med mange voksne mænd. Det er et af de store forbund i DIF, der er noget at arbejde videre med, men det er ikke et af de toneangivende, hvilket måske kan skyldes nogle af de uenigheder der har været i unionen - man fremstår ikke som en enhed, vurderede han.

Klubberne i sig selv blev generelt vurderet til at tage sig fornuftigt ud mht. f.eks. trænere, klubhusfaciliteter, træning af instruktører og det forhold at der generelt ikke var problemer med at rekruttere frivillige til bestyrelser og udvalg. Udgangspunktet for at styrke fremtidens skytteklub var godt, mente han.

Han gennemgik dernæst, hvilke aktiviteter der tilbydes i klubberne. Det er primært pistol- og riffelskydning, - dog også en del andre, lidt mindre aktiviteter/discipliner. Også emnet kommunikation blev berørt - det er en udfordring for alle, kunne han fortælle. Undersøgelsens resultat viste, at kun en tredjedel synes, den er meget god, så der er plads til forbedringer, mente han. Undersøgelsen viste samtidig, at kommunikation på sociale medier som f.eks. Instagram, Twitter og Facebook ikke blev anvendt ret meget - de mest anvendte kommunikationsformer var Skyttebladet, nyhedsbrevene og hjemmesiden. Han kunne fortælle, at dette står i modsætning til,

hvad de fleste andre forbund gør, og mente at der var grund til at tale sammen om, hvilke kommunikationsveje man ønsker, hvad man vil kommunikere om, og hvor hurtigt og hvor ofte man ønsker at kunne komme ud med noget.

Dernæst gennemgik han svarene på spørgsmålet om klubbernes brug af Dans Skytte Union indenfor de sidste to år. Her havde kun 19% af klubberne svaret at de havde brugt unionen, et meget sjældent resultat, kunne han med sin lange erfaring i DIF sige. Han berørte forskellige grunde til det ringe resultat og fremhævede, at her var plads til forbedring, idet det er et problem, hvis et forbund ikke opleves relevant for sine klubber, eller omvendt klubberne ignorerer tiltag fra unionen fordi de opleves irrelevante. Der måtte ses ganske alvorligt på det fremkomne resultat, konkluderede han.

I fortsættelse af dette viste næste overhead svarene på spørgsmålet om, i hvor høj grad foreningerne mente, at unionen varetager de rigtige opgaver for skydesporten og klubberne. Her havde kun ca. 30% svaret ”i høj grad”, mens resten var mere lorne.

Som indledning til en sammenfattende konklusion på undersøgelsen viste han derefter nogle anonyme citater, afgivet i undersøgelsen. Citater som han mente, pegede i retning af bl.a. større samling, mere professionalismisme, større politisk arbejde.

Han opremsede derpå en række områder, som man i DIF ser på når man afklarer, hvad et specialforbund i dag skal kunne. Områder, der bl.a. handlede om professionel opgaveløsning, hurtige reaktioner og effektiv kommunikation, branding af idrætten og kønsdiversitet i bestyrelsen. Der var også brug for evne til bl.a. at tage nye dagsordener op, til at fungere som lokomotiv for udvikling af idrætten; opgaver som han så, nødvendiggjorde samling af økonomi og besluttende/politiske led - led som han kunne fortælle, at de fleste for bund i dag har fjernet - der er ikke behov for de decentrale led længere.

I forhold specifikt til skydesporten opridsede han derpå en række problemstillinger, man må forholde sig til, det være sig:

- Miljøudfordringer - støj, bly, trusler om evt. nedlæggelse af skydebaner
- Våbentilladelser - mange mener noget om det - det kræver en union der er stærk og kan komme med relevante input til den debat
- Skydesporten som brand - tydeliggørelse af, hvad skydning er, hvorfor man skal gå til skydning, mange har måske ikke noget klart billede af det
- Vækst i medlemstal - skydesporten er i tilbagegang - hvem skal gøre hvad for at ændre det?
- E-sport - her er mange problemstillinger, ikke mindst etiske - de synspunkter man har, skal nogen signalere og gøre tydeligt, hvad man står for. Hvis Dansk Skytte Union ikke vil arbejde med e-sport, så ”løber det et andet sted hen”, forudså Jan Darfelt her
- Elitearbejde - hvad skal man satse på, og hvordan?

DIF's generelle anbefaling til deres specialforbund er i dag at styrke dels kernevirksomheden, der rummer områder som aktiviteter og turneringer, ledelse, administration og kommunikation, dels udvikling, som handler om visioner, at gribe de nye dagsordener, udvise fleksibilitet og have øje for markedet - et marked man ikke længere er alene om, som man var engang, mindede han om.

Afsluttende gav han derpå Dansk Skytte Union en helt specifik anbefaling, gående på at man skulle skabe ét stærkt skydesportsforbund, med fokus på *sport*. De nye kræfter kunne bruges på At styrke skydesporten idrætspolitisk

At styrke interessen for alle skydeaktiviteter/discipliner

At arbejde for at skabe større interesse for skydesporten hos kvinder og børn og unge - et arbejde som kræver at man samarbejder og er enige om satsninger og strategier

At styrke forbundets kommunikationsarbejde både internt og eksternt, så man i væsentlige samfundsdebatter kan tydeliggøre, hvad man står for - her indflettede han nogle betragtninger om, hvem det er, der melder sig ind i skytteklubberne, kan de fx være kriminelle - det er følsomme spørgsmål, og det er vigtigt at have en dialog mellem forbund og klubber om holdningen til denne problematik - hvad gøres der for at sikre, at der er en opfattelse af, at det at gå til skydning er trygt. Jan Darfelt rundede sit indlæg af med en opfordring til at se skydning som én sport med mange aktiviteter. Han opfordrede til at man samler kræfterne i ét forbund, samler økonomien, og bruger de samlede kræfter på at fremme sporten. Gør man det, vurderede han, at man godt kan fastholde den position man har i dag. Han tilføjede, at skydesportens vilkår har i mange år været, at der var mange organisationer på banen, men udviklingen går i dag i retning af sammenlægninger, hvilket altså også er DIF's anbefaling.

Hermed afsluttede han indlægget.

Erik Mouritsen tog herpå ordet for at redegøre for, hvad unionsstyrelsens arbejdsudvalg omkring strukturændring har beskæftiget sig med det seneste år.

Indledende talte han om de forandringer der er sket, - i forhold til dengang unionen blev etableret, og i forhold til, hvordan tingene så ud for bare 10 år siden. En af ændringerne er, at dyrkelsen af idræt i dag sker langt mere individuelt end tidligere. Man må følge med udviklingen, ellers er det en risiko at organisationen kommer til at bestå af "endnu ældre mænd", som han formulerede det.

Han viste på en overhead nogle af de udfordringer man ser, og her var den største udfordring organisationens struktur, der for mange fremstår rodet og uklar - hvordan hænger organisationen sammen? Det kan være svært at gennemskue - for skytterne, men såmænd af og til også for de interne, bemærkede han. Dansk Skytte Union har 92 forskellige discipliner, men muligheden for at få lov at skyde alle discipliner i en bestemt forening er ikke altid til stede, fordi det afhænger af, hvilket underforbund foreningen er medlem af. Nogle skytter er medlem af flere foreninger for at kunne skyde det, de gerne vil.

Også den politiske struktur er med sine ni bestyrelser en udfordring - rigtig mange skytter og foreninger har svært ved at forstå, at det ser sådan ud. Det er en uhomogen struktur, beslutninger kan komme til at stikke i alle retninger, man er altid ikke enige om, i hvilken retning der skal gås.

Det forhold at organisationen var båret af frivillige kunne i sin styrke ligeledes blive et problem, fordi arbejde på frivillig basis i sagens natur ikke altid levnede mulighed for at ofre de timer der faktisk er nødvendige. En professionalisering kunne være en løsning.

Medlemstallet er også et problem, der mangler især børn og kvinder – gør man ikke noget, vil organisationen på sigt dø helt af sig selv.

Han berørte også kort udfordringen med at kommunikere til klubber og skytter, hvad unionen faktisk kan og byder på. Ligeledes er våben og miljø en udfordring, der kommer våbenkrav mv. og af og til oplever man at blive modarbejdet fra kommunalt og ministerielt hold - det er helt nødvendigt at stå sammen og kunne møde samfundsudfordringerne professionelt.

På baggrund af arbejdet der er pågået, har der været afholdt nogle møder med frivillige, forbund og foreninger, og resultatet af disse møder har dannet grundlag for beslutningen om, under titlen 'Skydesport Danmark', at fremlægge et arbejdsforslag med mål for den fortsatte udvikling.

Målet er at skabe en tydelig organisation, der udnytter potentialer bedst muligt, bringer nye kompetencer i spil og samles i en politisk organisation med mulighed for lokal forankring. Der foreslås en dynamisk organisation uden for mange bureaukratiske led, og som overordnet er delt i to, hhv. en politisk del som består af et årsmøde og en bestyrelse, og en faglig strukturdel, baseret på de aktiviteter man har i dag samt eventuelle fremtidige aktiviteter. Ønsket er at forene kræfterne i én samlet, idrætspolitisk organisation, Skydesport Danmark, hvor professionalisering styrkes for at give klubber og medlemmer optimale betingelser for at udøve deres sport.

Det vil forandre de nuværende forbunds idrætspolitiske rolle, og forslaget indeholder lige nu den ændring, at forbundene ikke længere har et politisk niveau, men alene et fagligt niveau. På sigt skal man finde ud af, hvad rollen så skal være. Tanken er, at der stadig kan være noget lokal forankring.

Erik Mouritsen gennemgik herefter den foreslåede strukturs forskellige elementer, begyndende med det øverste element, årsmødet, som er klubbernes direkte linje ind til de strategiske og politiske beslutninger. Årsmødets deltagere er bestyrelserne og delegerede fra foreningerne. Årsmødet varetager og beslutter, på baggrund af indstillinger fra Skydesport Danmark og bestyrelsen, den langsigtede strategi for Skydesport Danmark, og gøres interessant for klubber og medlemmer gennem et program hvor klubber og skydesporten er i centrum.

Herefter gik han over til at tale om bestyrelsen. Den vælger klubberne på årsmødet, ligesom de på baggrund af politik og budget fastsætter kontingent. Det er klubberne, og dermed medlemmerne, som er direkte med til at beslutte politikken. Bestyrelsen er idrætspolitisk bindeled mellem årsmødets strategiske beslutninger og de fagligt arbejdende komiteer som foreslås lagt under bestyrelsen.

Hensigten er at skabe en struktur hvor kærligheden til skydedisciplinerne kommer i højsædet ved at have faglige komiteer, hvor der skal sidde nogen, der har interesse for området og som kan komme med ideer og gennemføre aktiviteter - det tænkes båret af frivillige og støttet af en administration. Komiteerne skal også være det led der sørger for at de politikker der vedtages på årsmøde mv. føres ud i livet.

Det er håbet, at ansatte i forbundsadministrationen kan understøtte Skydesport Danmark i sit arbejde. Det er tanken at administrationen skal understøtte årsmøde og bestyrelse i de administrative opgaver, og sikre, at det der beslutes i bestyrelsen, også bliver gennemført af komiteerne. Nye aktiviteter og arrangementer mv. skal være i fokus i komiteerne, og den nye organisation skal sikre, at disse kommer ud til medlemmerne. På sigt vil det betyde en professionalisering af de administrative opgaver, således at de ansatte varetager dem, mens de frivillige så skal være med til at beslutte strategierne og linjerne.

Endelig fremlagde Erik Mouritsen nye forslag til vision og mission, men han understregede, at det var forslag - der udestår et arbejde med at finde ud af, hvad den rigtige vision/mission er. Ordlyden var følgende:

Vision:

SKYDESPORT DANMARK VIL VÆRE DEN MEST ATTRAKTIVE OG UDVIKLENDE SKYTTEORGANISATION I DANMARK FOR ALLE SKYTTER UANSET NIVEAU OG ALDER

Mission:

SKYDESPORT DANMARK VIL SIKRE DE BEDST MULIGE FORHOLD FOR BREDDE, TALENT OG ELITE. DET GØR VI VED AT ARBEJDE FOR:

- At fremme al skydesport i Danmark.
- At sikre klubber og medlemmer tidssvarende skydeanlæg.
- At styrke skydesportens image og anseelse i befolkningen.
- At synliggøre skydesporten og klubbernes arbejde.
- At udvikle skydeaktiviteter for alle aldersgrupper.
- At fastholde skydesporten som olympisk topidræt i samarbejde med Team Danmark.

Opsummerende sagde han, at man med den nye vision og mission ønsker at arbejde endnu bredere med bredde, talent og elite, uden at glemme, at man er et OL-specialforbund.

Efter gennemgangen af den foreslåede struktur knyttede Erik Mouritsen nogle sammenfattende bemærkninger til den. En sådan ændring vil afføde mange spørgsmål og udfordringer - en forandring forudsætter accept fra forbundene, uden accept kommer man ingen vegne. Økonomien berøres også, idet forslaget er at foreningerne skal være direkte medlem af, og dermed betale direkte kontingent til, Skydesport Danmark. Komiteerne finansieres så fra centralt hold. Hvordan den regionale struktur skal være, og om der skal være en, er der ikke noget svar på lige nu, men det skal afklares hvad de nuværende forbund skal beskæftige sig med i en fremtidig organisation.

Et andet spørgsmål kan være, hvem der kan ændre forbundets rolle - det kan i princippet kun de klubber der er medlem af de enkelte forbund - og kan forbund overhovedet fortsætte med at eksistere? I princippet ja, men ønsker man at omforandre fra Dansk Skytte Union, så vil unionens vedtægter på sigt komme til at sige, at kun foreninger kan være medlem, og så skal forbundene på en eller anden måde forandres. Han kom også ind på spørgsmålet om, hvem der fremover skal arrangere lokale mesterskaber, og anførte her, at mange discipliner i dag har så få fremmødte at man kan blive mester, bare ved at møde op. Han mente på den baggrund at tiden måske var løbet fra dem. DM må være op til den lokale komité, men man kan forestille sig mange løsninger. Endelig berørte han økonomien, der lige nu ligger i forbundene, men i fald et forbund nedlægges går den økonomi der er, ud i de foreninger der er i det pågældende forbund, og det er dermed disse foreninger der skal beslutte, hvad man så gør med den økonomi. Bliver det besluttet at skabe en form for regional struktur skal økonomien gå tilbage hertil, således at der er noget at arbejde med regionalt.

Afsluttende sagde Erik Mouritsen, at man ikke ønsker at omlægge totalt, der er en lang række uklarheder, og der kan ikke gives svar på alt, der er ting, man ikke kan vide på forhånd, og som må tages, når de dukker op.

Han udtrykte derpå ønske om at få en tilkendegivelsen fra forsamlingen om, hvorvidt der er opbakning, hvorvidt man synes, at det er vejen at gå. I bekræftende fald vil man fortsætte arbejdet i resten af 2020, med henblik på at fremlægge strukturændringer i 2021. Bliver en sådan ændring til den tid vedtaget vil der blive en overgangsperiode på nogle år, idet man så skal tilbage til forbundene og få dem til at ændre vedtægter.

Det er troen, at man ved at lave en gennemgribende forenkling af organisationen, ved at sætte fokus på klubberne, arbejde for en stærk økonomi og via en yderligere professionalisering kan skabe den udvikling der er nødvendig, for at man stadig kan eksistere som specialforbund om 10 år.

Hermed afsluttede Erik Mouritsen sit indlæg.

Dirigenten bemærkede derpå, at det ikke var hensigten at tage en lang debat om emnet nu, i og med det var en orientering, men han åbnede for at der kunne være korte indlæg om, hvorvidt man ønskede at støtte projektet. Mellemfaldende bemærkede han, at han med sine mere end 50 års erfaring som dirigent aldrig havde oplevet at sende et møde hjem, fordi mødet ikke var beslutningsdygtigt. Mere problematisk var det at skulle sende en forsamling hjem, efter at der var uddelt stemmesedler, hvorpå de tilmeldte stemmeberettigede så var taget hjem. Det, der var sket, så han også som et billede på nogle indbyggede svagheder i organisationen. Disse svagheder har man nu fat i, og intentionerne i det, Erik Mouritsen havde sagt, kunne han kun anbefale.

Henrik Braun, Danske Sortkrudtskytter tog derpå kort ordet for at spørge, hvad DGI mente om strukturforslaget, der som han så det var en sammenlægning af al skydesporten.

Christen Trapp, Sjællands Skytteforbund

Han savnede lidt en præcisering af det regionale og kommunale arbejde. Især for de unge mennesker mente han det var vigtigt at fastholde et regionalt arbejde med stævner mv. Foreninger gør meget ud af at honorere de unge der gør det godt i løbet af året.

Finn Johansen, Københavns Skytteforbund fik derpå ordet, og indledte med at fastslå, at man ikke som kriminel kan melde sig ind i en skytteforening, da man skal udfylde en SKV6-erklæring. Han mente desuden ikke, at skydesporten var i tilbagegang, og kunne fortælle at man i hans forbund har 60% flere medlemmer i år end sidste år. Der er discipliner som ikke har interesse nok, medgav han, men mente, det var noget andet. Endelig ville han vide, om oplægget kom fra foreningerne, eller om det kom fra bestyrelsen. Han havde ikke oplevet foreninger udtrykke ønske om det, der blev fremlagt, men havde hørt bestyrelsen ønske det, og mente at bestyrelsen skulle løse de opgaver den får af medlemmerne, frem for omvendt.

Peter Hansen, Ballerup Skytteforening var sidste indlægsholder, og han indledte med at understrege, at forslaget ikke har noget med DGI at gøre. Han mente imidlertid, at skal man have en fremtid må der være et nærmere samarbejde med DGI, så der kan laves en samlet Skydesport Danmark, hvilket han syntes, var en virkelig god ide. Gennem årene har struktur ofte været diskuteret, og mange ting har været galt - han syntes, det ville være en god ide at styrke samarbejdet - måske slå sig sammen - noget der kræver at nogle organisationer bider nogle ting i sig, men han så det som en nødvendighed for at have en skydesport om 10 år. Indlægget blev fulgt af applaus fra salen.

Dirigenten efterlyste yderligere bidrag, men der var ikke flere der ønskede ordet. Han fandt det lidt svært at konkludere noget, men mente alligevel at kunne høre, at det var fint at arbejde videre med det, og at der samtidig var blevet givet nogle praj om, hvilke linjer man skal tage op, bl.a. i relation til DGI.

Erik Mouritsen var derefter på talerstolen for at kommentere på indlægsholderens bidrag. Han indledte med at fastslå, at det lige nu ikke var på tale at sammenlægge med DGI - der var ting, man først skulle have ryddet op i egen butik, mente han. Han tilføjede at der i forvejen er et godt samarbejde på mange områder, og det skal man bare blive ved med.

Det regionale arbejde skal der selvfølgelig være plads til det, man kan ikke fra Brøndby styre hele Danmark. Der skal snakkes om, hvordan forbundenes rolle skal være, hvordan de skal være struktureret, hvordan skal der være noget i det regionale. Man må snakke om, hvorvidt det skal være opdelt på discipliner eller geografi eller noget helt tredje, men der skal være noget regionalt der kan støtte op om det kommunale samarbejde og om foreningernes arbejde på kryds og tværs, sagde han.

Til spørgsmålet om, hvorvidt foreningerne har været inddraget, kunne han sige, at nogen har deltaget, - der har været inviteret til nogle stormøder, hvor både forbund, formænd og enkelte foreninger har deltaget, men der har ikke været stormøder hvor 350 foreninger har kunnet deltage. Men foreningerne har kunnet melde sig til de møder man har haft, og der har været møder direkte med forbundene, og der har været små møder med formændene direkte. Så foreningerne havde været med, men han mindede også om, at processen ikke kan demokratiseres ud i yderste led.

Dirigenten konstaterede efter Erik Mouritsens indlæg at der nu ikke var mere til emnet, og i og med at de øvrige dagsordenpunkter var bortfaldet, henstod kun punktet eventuelt.

Ad 10. Eventuelt

Thomas Bach fra DIF tog her ordet. Samling og det at have tæt dialog mente han var vigtigt for dansk idræt samlet set. DIF har brug for, at alle dets 62 specialforbund er stærke og rustet til at være relevante, at de formår at være med og aktivt deltage i en skærpet international konkurrence, og der er brug for forbund som er i stand, internt og med hinanden, at arbejde for dansk idræt.

Vigtigt var også tillid fra medlemmerne og tillid og opbakning fra det danske samfund. Det er DIF's vision at idræt skal have en markant plads i alle danskeres hverdag, og her så han også skytterne have en opgave. Han roste unionen for at have taget det både vanskelige og vigtige emne om forandring op, og opfordrede til fortsat konstruktiv ageren. Coronakrisen skabte en særlig situation, og han takkede her alle, frivillige såvel som bestyrelsen, for at have gjort det godt gennem Coronakrisen. Hvad der er sket med idrætten gennem Coronakrisen havde kunnet være endt et helt andet sted, havde man ikke stået sammen på tværs af det hele. At det alligevel er lykkedes, skyldes sammenholdet, kontakt til politikere og beslutningstagere der har set, at der er udvist ansvarlighed, også ud over det forventede, og det ansvar skal også tages over de kommende år.

Eliteidrætslovens revision er et andet område, hvor det lige nu er vigtigt at man står sammen med de øvrige specialforbund - og tager ansvar, også ud over det, der måske ser ud til at være vores opgave. Revisionen har skabt en opfattelse af, at man måske ikke har haft helt styr på forholdene i idrætsklubberne, og ikke helt har opfyldt de forpligtelser der handler om at skabe nogle trygge miljøer for topatleterne. Det er nødvendigt at vise at vi står sammen, er enige, tager ansvar og er professionelle, fordi så mange er berørt.

Der skal også være opmærksomhed på, hvordan vi skaber gode klubmiljøer og fællesskaber, og opmærksomhed på, at det skaber gode, flotte toppræstationer til konkurrencer ude i verden. Han havde selv oplevet sammenholdet mellem de rutinerede og de nye skytter, og det bygger på

fællesskab og sammenhold i klubberne. Det er vigtigt at være opmærksom på, hvad det er, man er en del af og hvad man også skal sammen, understregede han.

I arbejdet med at lave strategiaftalerne med Dansk Skytte Union, der skal underskrives i november 2021, er fundamentet at kunne se noget fælles, have et samlet blik på, hvor skydningen skal bevæge sig hen, men før man kan samarbejde må man også ”finde sig selv”. Han syntes, der var en rigtig god udvikling i gang, og han udtrykte ønske om, at skydesporten også fremover skulle være noget, der appellerede til mange.

Han kunne fortælle, at DIF netop har lavet nyt politisk program for de næste fire år. Her har man kigget på tre ting, dels nye foreningsformer og fællesskaber - skytterne er på vej med det, dels har DIF en ambition om at være Danmarks vigtigste organisation for børn og unge, og endelig at vise, hvordan idrætten tager et socialt ansvar og et klima- og miljømæssigt ansvar. Afslutningsvis rettede han en tak til de frivillige og unionsstyrelsen for allerede at gøre det, man gør.

Dirigenten efterlyste derpå andre indlæg under eventuelt.

Lars Høgh fra DGI Skydning tog her ordet for at takke for invitationen. Han takkede for det gode samarbejde, ikke mindst takkede han John Hansen for samarbejdet om, hvordan man skulle håndteret Coronakrisen. Det var lykkedes at få noget fælles regler ud om det.

I det hele taget var meget lykkedes, men han syntes samtidig at man brugte meget tid på at tale om nogen, der gerne vil skyde med noget, de ikke må, frem for omvendt. Han havde sit fokus på at arbejde for at skabe gode forhold for de mange, og nævnte situationer, hvor der havde været meget brug for den indsats. Også i øjeblikket arbejder han med dette fokus, fortalte han. I dag er det arbejdet med at få reduceret antallet af vandelsgodkendelser der gerne skulle skabe bedre vilkår for de mange i hverdagen. Dette sigte havde også været væsentligt under Coronakrisen, hvor det vigtige var at få skabt mening med skydningen - DM havde lige måttet aflyses.

Han kommenterede derefter det organisatoriske arbejde og mente, at man i skydningen er langt fra, hvor f.eks. badminton er i dag - man kommer der heller ikke lige med det samme, men han vurderede, at det måske hænger sammen med, at man i Dansk Skytte Union også arbejder med at finde ud af, hvilke ben man skal stå på. Dette arbejde mente han, skulle gøres færdigt, og resultaterne af det have vist sig, før han mente, det for DGI ville give mening at slå kræfterne mere sammen. SKV-samarbejdet syntes han derimod gav god mening lige nu, og han kunne tilføje, som en kommentar til et af de anonyme citater fra foreningsundersøgelsen, at der ikke udføres dobbelt arbejde i Brøndby og Vingsted - man arbejder med hver sine opgaver.

Lars Høgh afsluttede sit indlæg med at gentage sin til John Hansen, som han indimellem var imponeret over, stod tingene igennem, hvilket han syntes, var flot.

Dirigenten spurgte om der var flere indlæg. Det var der ikke, og han afsluttede sin dirigentopgave ved at takke for kampen og udtrykke håb om, at man kan komme tilbage og koncentrere sig om det væsentlige, så man kan komme fornuftigt videre.

Afsluttende tog formand John Hansen ordet og undskyldte, at han i mødeindledningen havde glemt at sige velkommen til gæsterne. Han fortsatte med at redegøre for, hvad unionsstyrelsen nu vil gøre, man er i en situation, der ikke er prøvet før, og som ingen i bestyrelsen havde troet på.

Han opsummerede oplevelsen af at have gjort sig umage for at arbejde for de mange, men lige nu føle, at man arbejder for en lille flok, illustreret ved at organisationen har 33.000 medlemmer, men ikke kan samle et beslutningsdygtigt flertal til et repræsentantskabsmøde. Det har ramt Unionsstyrelsen, og man vil kontakte en advokat for at få klarhed over, hvad man i en situation som den nuværende må, og hvordan man kan agere, - kan man træffe beslutninger, kan man fuldføre de opgaver man er pålagt etc. Der vil blive kommunikeret ud om dette til samtlige de fora som unionsstyrelsen har kontakt til og samarbejde med, det være sig DIF, Justitsministeriet m.fl. Man vil desuden finde ud af, hvornår der kan indkaldes til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde. Omstruktureringsarbejdet var med dagens hændelse gået lidt i stå, og efter et år hvor der virkelig har været arbejdet hårdt pga. Coronakrisen kunne han sige, at alle i unionsstyrelsen var virkelig kedede af det, der var sket - personligt følte han det som "en klud i hovedet".

Unionsstyrelsen vil nu overveje, hvad de skal gøre med deres mandater. Det må overvejes, om der måske er andre, der er bedre til dette arbejde, nævnte han. Alle scenarier vil blive gennemgået - man kan håbe, der kommer flere til næste repræsentantskabsmøde, bemærkede han.

Endelig rettede John Hansen en tak til DIF for "den hårde Coronakamp", selv om man ikke er enige er samarbejdet fint, og der er plads til uenighed, syntes han.

Han rettede desuden en tak til Jan Darfelt og Pernille for det store arbejde der i fællesskab er udført - et arbejde, han lige nu følte lå "på bunden af havet" samtidig med at han konstaterede, at sådan var det altså nu.

Han sluttede med at takke alle for at blive til et møde der faktisk blev aflyst, og bad endelig forsamlingen om at rejse sig og udbringe et leve for Dansk Skytte Union. Med dette afsluttedes mødet.

skive 29/8-20

John
Darfelt.